

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΙΧΙΑΣΤΙΚΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Τ' ΑΚΕΦΑΛΟ ΠΤΩΜΑ ΤΟΥ ΠΑΝΤΕΡΜΠΟΡΝ

"Η τραγική ιστορία της Μάρθας Κασπάρ. Η πρώτες μέρες της στην πολιτεία του Πάντερμπορν. Πώς προσελήφθη ως υπηρέτρια στο έσχοκό σπίτι του Μόριτς Μάγιερ. Ένας έγκληματικός ίδιος θάνατος. Το παράδεισο ειδύλλιο της ημεροφής Μάρθας. Η μακάρεια ζωνταλύψι ένες χωρικού. Πώς διεφωτίσθη ένα μυστηριώδες έγκλημα. Η άνατριχιαστικές έμελεγμές των έγκληματιών, κλπ.

Η μέρα που ή νεαρή κι' ώμορφη Μάρθα Κασπάρ δόψε τό χωριό της για νά πάτη σε κάνη την τύχη της στο Πάντερμπορν, δό γένος της πατέρας της, αφού της έδωσε την ευχή του ήτη επίτη:

—Μάρθα, παιδί μου, δό θεός μαζύ σου! Φοβάμαι όμως μήπως ή ζωή της πολιτείας σέ κάνει νά έχειστος τούς γονείς σου. "Ο κόδωμας έκει νά είναι είνε τόσο διαφορετικός! Είναι πολύ δυσκολό νά ζήση μόνο του ένα κορίτσι, μέσα σε μιά μεγάλη πολιτεία. Κι' έκεινο που μέ κάνει νά φοβάμαι για σέναν, είναι ή ώμορφιά σου. Αύτη μπορεί νά είναι καταστρέψη. Ποτέ δέν θά μπορέσης έκει νά κάνει τούς διαθρώπους νά έκτιμησουν την άρετή σου. Γι' αυτό νά μην τούς έχης έμπιστοσύνη και νά κυττάς νά κάνεις μόνη σου τις δουλειές σου.

"Η ώμορφη Μάρθα, μέ δάρκα στα μάτια εύχαριστης τούς γονείς της, διποχαρέπτησε τά μικρά άδελφια της και τούς συγγενεῖς της κι' έφυγε από το πατρικό σπίτι για νά πάτη νά δουλέψη στο Πάντερμπορν. "Επειδή όμως τά λίγα λεφτά που είχε μαζύ της, δέν θά της έφταναν νά συντρηθῇ σύτερα ένα μήνα, διποφάσιας νά κάνη άκομη και οικονόμα τών λεφτών του εισιτηρίου. "Ετοις έκεινος με τά πόδια άπο τό χωριό της, φορτωμένη μ' ένα μπόγο με τό μαστή της τούς δικούς της, κλαγάντας άποκαπα και βασανιζόμενη άπο ένα κακό προσίθιμα διτά δέν θά τούς ξανάθλεπε πειά. "Άλλα γιατί έφευγε από τ' ώμορφο χωριό της ή Μάρθα Κασπάρ;

"Ήταν υποχρεωμένη νά άκολουθηση τό έθιμο τού τόπου: Σύμφωνα μ' αύτο, τά κορίτσια και τ' άγρια έπρεπε νά πάτη νά ζήσουν μερικά χρόνια στήν πολιτεία γιατί ν' άποκτήσουν καλούς τρόπους και νά καταλάθουν την άξει του πατρικού σπιτιού. Κι' αυτός ήταν δό λόγος που ή Μάρθα Κασπάρ έκεινης για τό Πάντερμπορν, γύνοντας δάκρυα πικρά και τρέμοντας άπο τό φόβο τών δινώποτων διηρθρώσων που θά συναντούσε. "Όταν μέ τή δύσι του ήλιου έφτασε ή Μάσθιτ στήν πολιτεία, άκολουθηντας τή συσιβούλη του πατέρα της, δέν πλανήθηκε στούς δρόμους γιατί νά θαυμάσῃ τά φωτισμένα καταστήματα και τά νυχτερινά κέντρα. Τραβήξεις δόλιας σ' ένα φωτικό ένοδοχειό, ζήτησε ένα μοναγικό δωμάτιο κι' έπεισε άνασθητή άπο τήν κούρσι του στο κρεβάτι. "Ο υιός Μάγιερ, δό πατέρας του και ή άτυχη υπηρέτρια Μάρθα Κασπάρ

τούντος της ήταν ταραφάλιας κι' δήλη τήν υγάπη της έθλετε άπαλίσους έφαλτες που τήν έκαναν νά γγάζη σταραγκιστικές κραυγές φρίκης. "Από την άλλη δύμας μέσα, σχοινίσε νά συνηθίσῃ τή μοναδιά και στή καινούργια ζωή της. Πήγε λοιποί σ' ένα μεαπτικό γραφείο και ζήτησε νά τής βρούν δουλειά. Τής πρότειναν μάθειν ήπια πρότεριας στό έσχοκιδ σπίτι τού Μόριτς Μάγιερ. "Η Μάρθα Κασπάρ δέν μπορούσε νά περιμένη νά θρίξει και καλύπτει έργασία. Τής λεφτά της ήσαν τόσο λίγα. "Έτοις δέχτηκε νά προσληφθῇ ως υπηρέτρια σ' αυτό τό σπίτι και πήγε μέσως γιατί νά συναπήση τό νέο κύριό της.

"Ο Μόριτς Μάγιερ καθόταν σ' ένα μοναχικό σπίτι, κοντά στη δεξιά δύνη του ποταμού, κοντά στο Πάντερμπορν. "Ήταν ένας θάνατος κι' έγκληματικός άνθρωπος που θασάνιζε τούς έργατες τών κτημάτων του κι' δό όποιος διασκέδασε μέ τή δυστυχή α τους. Αύτος ή δπαιστικός χαρακτήρας του ήταν άφορη μή νά μη μπορέση νά μείνη κοντά του σύτε λίγες δρεις μά υπηρέτρια. "Ολες ή δυστυχισμένες γυναίκες έφευγαν τρομοκρατημένες δπ' αυτό τό έσχοκιδ σπίτι μή δινέγοντας στούς θυμούς και στής άπειλές τού κυρίου τους. Τήν ίδια έλεεινή διαγνώγη έδειχνε κι' δγιούς του δο Κούρτ Μάγιερ, δό όποιος είχε δημού χαρακτήρα μέ τον πατέρα του. Αύτος μάλιστα είχε χαρακτηρισθή ως έπικινδυνος κι' δινισρόποτος δινθρωπός, γιατί διαρκώς δημιουργούσε ένα ωρά ίστοριες με τούς υποτακτικούς τού πατέρας του και με τίς οικογένειές τους. "Η Μάρθα Κασπάρ λοιπόν, καθώς καταλαθήνετε, έπεισε μέσα σε μιά πραγματική φωλιά έγκληματιών. "Όταν δο Μόριτς Μάγιερ είδε τήν καινούργια υπηρέτρια του, τόσο ένθουσιαστηκε από τήν ώμορφιά της, ώστε τήν κρά-

τησε άμεσως κοντά του και τής δήλωσε δτι θά περνώσσαν περίπομα δα ήταν λογική κι φινώσταν λιγό καλή μαζύ του. Παραδόξως τά ίδια λόγοι τής είπε κι' δ' ύιδες τού Μάγιερ.

"Η Μάρθα Κασπάρ πού δέν κατάλαβε στή σημασία τών προτάσεών τους υποσχέθηκε και στούς δυό δτι θά προσπαθούσε νά μή τούς δισαρεπτήσῃ κι' δρχισε άμεσως νά τακτοποιή στή σπίτι και νά φροντίζη για τό νοικοκύριο τους. Κάθε πρωί πήγαν στά μαγαζιά του Πάντερμπορν για νά φωνιση τά τρόφιμα τής μέρας κι' οι χωρικοί πού ήδεραν τούς Μάγιερ είχαν μένει κατάπληκτοι πού τήν έβλεπαν νά είναι χαρούμενη και νά μή παραπονέται καθόλου για τή διαγωγή τών κυρών της. Μά ή καταπληκτής τους ήταν άκομη μεγαλύτερη στον έμαθαν από τήν ίδια δα ήταν έρωτευμένος μαζύ της κι' δτι ήτη είχε προτείνει νά την παταρευθεί. Αύτο, με τήν δώληθεια, κανείς δέν τό περιμενε. Τόσο τυχερή λοιπόν ήταν ή Μάρθα Κασπάρ πού ήδη είχε κατορθώσει με τήν καλώδιση της και τήν ώμορφιά της νά' άλλάξει τό χαρακτήρα τών δυό αυτών δινθρώπων. Οι χωρικοί τών γύρω σπιτών δέν μπορούσαν νά τό πιστεύουν. "Ολοι ήσαν θέσσαιοι δτι κάτι όπλο συνέθαισε. Καὶ πράγματι αυτό άπειδεις τό τέλος τής υποθέσεως τής Μάρθας Κασπάρ.

Δύο μήνες μετά τήν πρόσληψή της στό σπίτι τού Μάγιερ ή ώμορφη υπηρέτρια έξαρφανηκή μαστηριαδώς. "Ο κύριος της, δ' όποιον τήν ρωτούσε τί είχε απογίνει ή Μάρθα, τ' απαντούσε δτι είχε φύγει διαστικά για τό χωριό της κι' δτι ήταν άναγκασμένος πολι νά ζητήσῃ από τό μεαπτικά γραφείο τού Πάντερμπορν νά τού προμηθεύσουν μιάν άληη υπηρέτρια. "Όλοι φυσικά πιστεύαν τά λόγια του κι' ήμορφη Μάρθα Κασπάρ θά ξεχίσταν, ήν ένας χωρικός δέν έκανε μάκαρίσια δινακάλυψη. "Ένα πρωί, καθώς περνούσε από τό δάσος μετά τό κυνηγετικό του σκυλιών, τό είδε έξαντικά νά ούριαζε και νά σκάθη τό μεαπτικό χώμα, κοντά σ' ένα δέντρο. Περιεργός πληγίσασε έκει πέρα κι' δρχισε νά παρακολουθήσει τό σκύλο του. Φαντάται καθαρά δτι τό είδεντο ζώο προσπαθούσε κάτι νά ξεθάψη. Πράγματι, έπειτα από λίγη δρά, δ χωρικός είδε νά παρουσιάζεται ένα μεγάλο δέμα. "Αρχισε τότε κι' έκεινος νά γγάζη τή γάμιτα και σελίδα μετά τό λάκκο τέσσερα δέματα τυλιγμένα με άδιάστροχα γαριτά και δεμένα με στάγκους. "Όταν δημος θέλησε νά' θνοίξει, δημιουργήσωρε μέ φρίκη. Περιείχαν ένα κομματιασμένο δινθρώπινο σώμα. Μέ σκωμματές τίς το χες από τό φόδιο του χωρικός, έπεισε νά ειδοποιήση τήν άστυνομία, δη ή ποιάς και μετέθη άμεσως στό τόπο υπέρθισσαν τά δέματα. "Έκει έξαρφισθήσε δτι τό ππάδια της πελεκάτες έπειτα από τό Πάντερμπορν, ήταν ή Μάρθα Κασπάρ. "Άλλα ποιός ήταν θέσσαιοι, δτι πράγματι, ή ώμορφη υπηρέτρια είχε φύγει από τό πάτη τών Μάγιερ γιατί νά γυρίστη στούς δικούς της; "Απόλυτα κανείς. Ούτε κι' αυτό ποιό στενοί φίλοι τών Μάγιερ, γιατί δέν είχαν καθόλου και σιτάσσουν τόπον δινθρώπων. Οι άστυνομοι κατοικούνταν στήν ίδια τών δινθρώπων, συνέλαβαν τούς Μάγιερ δη υπόπτους και κατόπιν ήκαναν μά προσεχτική έρευνα στό σπίτι τους. Κατά τότε, μέσα στή σιταποθήκη, κάτω από πολλές δικάδες σταριών, δρήκαν τό κομμένο κεφάλι τής Μάρθας Κασπάρ, τυλιγμένο στά ίδια τά μετωπάντας ήταν ή Μάρθα Κασπάρ. "Υστερ' δητή άπηλης δινακάλυψη, οι άστυνομοι καθέθηκαν δτι οι Μάγιερ είχαν δολοφονήσει και κομματίσει τήν άστυνομία και τούς συμβούλευαν νά τούς διποκάλυψουν μέ κάτε λεπτομένεια τό έγκλημά τους, δη ήθελαν νά διλαφρύνουν τή θέση τους. "Ο Μόριτς Μάγιερ άστυνθη-

το χωρικός, έπεισε νά ειδοποιήση τήν άστυνομία, δη ή ποιάς και μετέθη άμεσως στό τόπο υπέρθισσαν τά δέματα. "Έκει έξαρφισθήσε δτι τό ππάδια της πελεκάτες από τό Πάντερμπορν, ήταν ή Μάρθα Κασπάρ. "Άλλα ποιός ήταν θέσσαιοι, δτι πράγματι, ή ώμορφη υπηρέτρια είχε φύγει από τό πάτη τών Μάγιερ γιατί νά γυρίστη στούς δικούς της; "Απόλυτα κανείς. Ούτε κι' αυτό ποιό στενοί φίλοι τών Μάγιερ, γιατί δέν είχαν καθόλου και σιτάσσουν τόπον δινθρώπων. Οι άστυνομοι κατοικούνταν στήν ίδια τών δινθρώπων, συνέλαβαν τούς Μάγιερ δη υπόπτους και κατόπιν ήκαναν μά προσεχτική έρευνα στό σπίτι τους. Κατά τότε, μέσα στή σιταποθήκη, κάτω από πολλές δικάδες σταριών, δρήκαν τό κομμένο κεφάλι τής Μάρθας Κασπάρ, τυλιγμένο στά ίδια τά μετωπάντας τής. "Υστερ' δητή άπηλης δινακάλυψη, οι άστυνομοι καθέθηκαν δτι οι Μάγιερ είχαν δολοφονήσει και κομματίσει τήν άστυνομία και τούς συμβούλευαν νά τούς διποκάλυψουν μέ κάτε λεπτομένεια τό έγκλημά τους, δη ήθελαν νά διλαφρύνουν τή θέση τους. "Ο Μόριτς Μάγιερ άστυνθη-

—Είναστε άδινοι! Δέν έρουμε τίποτε! διεμαρτύρετο κάθε τόπο μ' υποκρισία.

Ο γιούς του δημος, δη όποιος φαίνεται πίστευε στή δηλώσεις ("Η συνέχεια είλη τήν σελίδα 559)

„ΕΙΜΑΙ Ο ΠΙΟ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟΣ ΑΝΔΡΑΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ”!..

'Η συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 545)
πρᾶξη μου, δημοσιεύων τὴν φωτογραφία μου κι' ὁ Ἀνώτατος Σύν-
δεσμός τῶν Θεατρώπων Γυναικῶν, ποὺ ἀπένειμε τὸν τίτλο τοῦ
«πράττοντος φιλαθρώπου».

πρώτου φιλανθρωπού».
Μέχρι πού τα τελείωσα τις σπουδές μου στό Πανεπιστήμιο τού Κόρινθου, θυμούμενος όπως τις φίλες μου, έβωσα πολυάριθμες μες φιλανθρωπικές παραστάσεις. «Όλη ή Αμερική τώρα Κινέτερη δυνατή μου ή!» πατέρας μου είχε γ' νει βαθύπλουτος γιατί κάθε Αμερικανόν ωθεώρουσε υποχρέωσή του ν' αγόρασε τη προσόντα του «κινέτα». Τόν, δ οποίος είχε δώσει τόσο λαμπτήρι Διατροφή στο γιού του!

"Υπέρετα λοιπόν δέπτη αὐτούς τους θριάμβους μου, μαλίς πήρα τὸ δίπλωμα μου, ἔκανα μὲ τὸν ἐραστεγικὸν θίασον μου μιὰ τουρή στὶς γειτονικὲς πολιτεῖες. Με δυστυχῶς ή φέλες μου διέπροσθαν εὐτὸν ἐγκατελεύθουν τὴν οἰκουμένην τους καὶ νῦν μ' ἀκολουθοῦσιν στὴν μοτεύκινη ζωὴν μου. "Εταιρίανακάθηκα με λύτρη μου νά τὶς αποχωρισθῶ καὶ νά πάω μήνος μου στὸ Μπρανγούνα. "Ενας ἐπιχειρηματίας μοι εἶγε προτείνειν ἔνα συμβόλαιο γιὰ τὸ θέατρο μου κὶ ἔγώ φυσικὰ δέδη μάρτυμπα τὴν πρόθεστον του. "Η λατρεία τῶν γυναικῶν τῆς Νέας Υόρκης τίνεις κι' ἔδιπλη ἡ αἵτια τῆς ἐπιτυχίας μου. Κάθε ωράδον τὸ θέατρο την ἀσφυκτικῶν γενεύτω καὶ καθημερινῶς λάθανεις ἔνα σωρὸ θεωτικὰ γράμματα. "Επειδὴ ξέρει τὴ ψυχολογία τῶν θεωματούσιων μου, ποτὲ δὲν τοὺς θραυσμάτων τίτοπε, ἀλλὰ καὶ ποτὲ δὲν τοὺς τὸ παραχωροῦσα. Ελεύσικα χλεύει δικαιολογίες γιὰ νά μήν πάω στὴ ουνεύεται τους κι' ἀφίνα κόθε μιὰ μὲ τὴν ἐπλάτα δητὶ ήταν ἡ μόνη γυναικα ποὺ εἶγε συγκινήσει τὴν καρδιά μου. "Εταιρία τὰ εἶναι πάντοτε καλά μαζεύτων. Στὸν κινητοπορόφρο ἑταῖξα γιὰ πρόπτη φύρα μὲ τὴ Τζόου Κρόουφθον. Ξυλιώμαστι δὲτε κείνει τὸν καρδιά εἶγα θέρετο στὸ Χρήλιανον μένον γάρ νά μενον τοιες μῆνες. Μά τι τὰ θλέτε; Τόσο μὲ γονήσεος τὴ ζωὴ τῆς θάντης, ὅστε μέρη σημεῖα ἔνους περιόδου διόλο γρονία κι' ἀκόμη δένδη ἀποσαύσιον νά ἐγκαταλεύσω τὸν κινητοπορόφρο γιὰ νά ξεναγούνοις στὸ θέατρο. "Εταιρίανακάθηκα μὲν κτίσω μιὰ διοικούσα Θεάτρου στὸ Μπρανγούναντον καὶ ν' ἀφοσιωθῶ στὴν καινούργια ήση ζωὴν καὶ στὶς νέες τρυφερές μου νωνωμαίες. Οι 'Αμερικανοί Κλέοντας τὴ έπιτυχίας μου καὶ ποσποσθούν νά ισοι μωράσιους, φορίσαντας τὰ κοτούματα ποὺ σωσσαν κι' ἔγων κι' ἀκολουθήτως ταῦθα τὸ γούστο μου. Ξωρίζεις τὴ ή τέλοντα λοιπόν, ξενίντες κι' διαθητικος ποὺ λαυρήσηπε τὴ ιιδά καὶ θεωρούμετα δάπ' δλες τὶς γυναικῶν τοῦ Νέου Κόσμου δις δὲ πο κομψός θαύματος τῆς 'Αμερικήν!

Καθώς θλεπτεί λοιπόν έγινε δίκω νά την υπόπτωσην που δέν την διεθείται τέρο σα ταύτισμα ήσου, διαν
την υπερβολική μάντρα που ισχύει ένους από την παραδοσιακή γλώσσα της Καρπάθου.

ΦΡΑΝΣΟ ΤΟΝ

ΜΙΑ ΚΡΕΒΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑ ΤΟΥ 15ου ΑΙΩΝΟΣ

('Η συνέχεια ἐκ τῆς σελ(δος 538)
μαρα; ήταν ἡ πρώτη φράσις ποὺ τοῦ εἶπε μὲ τὸ γοητευτικώτερο
καιρόν γελδή της

Ο Κ. Ντελασσός, λιγάκι σασπισμένος, οώ περισσότερο συγκινητικός από τη δύνεισιδή έμφασίσι της περιόδου ε' ἀποκριά θάμεσως καὶ ή ωραϊσ' κυρια τὸν ἀφοπε καὶ κάθησον σ'. ἔναν ἀνοταλέικον νιθάνι, πλαξε σ' ἔναν δηγινωστο κοψιεύδεμενο.

Ἐθνούματες δάλοκληποες, κάθε Κυριακή, ἡ κ. Λετανιένο, δλοι
κτι πό γοντευτική κτι πό τικάντικαι και ποοκλητική—με τούς
ἄλλους λι—έκανε τὴν έδιοι έσοδον σπὸν την Ντεγρανόδο πο, κάτιν
σφώα πό σασιομένος, πό ποπλαζιασμένος μόλις ήκείνη έσονό
ταν κοντά του, κάτι ποοσπαθητην νά ωθισον κι' έστησε πάν
τα με δηληπιδιά τὴν ωραία κυρία νά φεύγη ψυχρά από κοντά
του.

Κατά τὴν διοίκησιν, τέλος, θεοῖς ἀπὸ πέντε μηνῶν ἀδιαφορίοις καὶ διαινούσκαστας τῆς πανώλωσθε κυρίας εἶναι γάρ τι διὰ τηλα τὴν ψυχήν του ναδίζει, τὴν διοίκησιν αὐτοῦ τοῦ πειθάστης του τὸν ὄπιο του καὶ τὴν δοκεῖ του. Λέγεται δὲ πολλοὶ πειθάσταις πότε καὶ οὐκάνης ή Κυριακῆς γιὰ νὰ τὴν Ευαγγελίη, γιὰ ν' ἐμπικρώνει τὰς πάντας τις, πάντας τις πάντας τις την πειθαρχίαν του. Κάθισται διπλέως διαδίπλως τὰ στοίβαντά του καὶ μὲν Κύριον κατεβαῖνε πάντας δὲν τοῦ ἀπόμενε παρὰ νὰ ὑποταχθῇ στὸν ἔνθητο καὶ νὰ παρατηθῇ αὐτῷ.

—Ανατίθηκε της είπε ο κέφιπος πολύ: Είναι πιό φιλος νά μη παρουσιάσει την κρεβατοκάμαρα...διλλά μὲνα όρο..
—Ποιοι; Αγνέα!

—Ποιοι: Λένε ΕΙ...
—Άρτι..με πάρετε κυρία μανύ, &ν και δὲν ανήκω στὴν έδια
έπουντι μὲ τὴν κρεβατοσκάμασσα!

· Ή Κ. Λευτέρης σκέψηθηκε μέσα της: «Νά πού τό κατάλαβες επιτέλους τό παληόπασίδο!» Και τού διπάντησε φωναχτά, με κάποια συγκίνηση:

— Ἀκοῦ οἰνογάλλας ἔτοι μποϊδί ν' ὀποντήποι τὰ ἐπιπλα πού τό
σο καπιμάροι. Ειναι μπονορεμένην νά δενθή τους δρους σας.

—ΤΟΤΕ ΛΟΙΠΟΝ, ΠΩΝΑΣΕ ΑΠΛΩΝΟΥΤΑΣ ΉΧΕ ΔΙΠΕΡΙΓΡΑΦΤΗ ΧΑΡΑ ΤΑ
ΧΕΡΙ ΤΟΝ Δ. Κ. ΝΤΕΖΟΠΟΛΙΣ. Ένα, δύο, τρία!

—ΔΙΚΗ οσα! ΘΩΝΑΣΕ Η ΧΑΙΤΙΤΙΑΝΗ ΚΥΩΛΑ, ΘΑΞΟΥΤΑΣ ΤΟ ΛΕΠΤΟ

Τ' ΑΚΕΦΑΛΟ ΠΤΩΜΑ ΤΟΥ ΠΑΝΤΕΡΜΠΟΡΝ

(Η συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 549)
τῶν διστινυμικῶν, ἔπειτα στὴν παγίδα καὶ τὰ ώμολόγησε οὐλα:

— Ή Μάρθα, είπε στούς διστονικούς, ήταν διμορφο κοριτσιών, μένον λιγάκι δύσκολο. Ή πατέρας μου, λόγω της ηλικίας του δέδηκε στάφερέ νά την πείσει νά γίνει γυναίκα του, γι' αυτό διέθεσε νά μεταλλάξει γιά λογαριάσματο του. Είπα λοιπόν στη Μάρθα ότι θίμιαν έτερολλαμμένα μαζύ της και της ύποταχθήκαν διάθεσα την πατριτερύμονάν διν θά γινόταν φίλη μου. Έκείνη πίστεψε στά λόγια μου κι' από έκεινη τη μέρα ήταν πολύ καή μαζύ μου. Ο πατέρας μου έντυόταν, όρχειο νά ζητεί. Στην όρχεια μου δημιουργούσε ιστορίες γι' άσημαντες αίτιες και μ' απελλόδες διτά θά με σκότωναν δέν έπωναν νά τὸν δυσαρεστώντα. Έπειτα ζώμας μου έπειτε ξεκάθαρα, διτά τού λέρεση ή Μάρθα κι' θέτεπε έγω νά ύπογωρώω. Τότε τού πρότεινα νά την πεισούσα να δεγχθεί νά γιν φίλη του. Κι' άληθεια, αυτή ή γυναίκα φαίνεται διτά πάσα πολύ κουπή, γιατί τό δέρθηκε χωρίς πολλής διατηρίσεις. Μ' αυτή ή συμβιώσου δέν κράτησε και πολύ. Ο πατέρας μέρα με τη μέρα γίνονταν πιο διπτητικούς και σαν εραδιούς διπάνου στη ζήτεια του σκότων την Μάρθα. Αναγκάσθηκα νά τὸν θυσιόθω νά πατησούμε το πόμωμα της, νά τὸ κάνουμε δέματα καί νά τό θάμουσιε στό δάσος. Έπειτα διαβάσσαμε διτά ή ύποπτοτάσια ήας έμενε γιά νά νιντού στό σπίτι της. Κι' διοι μάς πρωτεύων. Καί θά είπαστε έλευθεροι, διν αυτός δικασμένος σκύλος δέν περινούσε από τό δάσος.

Καὶ πράντιματι, γάρ τος ἐπέστη τὸ σκυλλῆ, ἢ διπονομαῖς κατώπιον τὴν διατατίσιται αὐτὸν τὸ πτοποδάπεδον ἔγκλημα καὶ νάνοιλή τούς δυό δολοφόνους. Οἱ Μάντιοι Μάνιεροι κι' ὁ νυιός τοι κλείσθηκαν στις αιγαλίσκαι καὶ δέν τη δάμνησαν νάν πληρώσουν μὲ τη ζωὴ τοὺς τὴν δολοφονία τῆς Μάσθας, Καστόπε.

ΟΤΑΝ ΕΡΘΟΥΝ ΤΑ ΓΗΡΑΤΕΙΑ

(Η συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 528)

χωνδρού σχεδόν κυριώς περικλαστικής μάζης και μεγάλης πλάτης την παταξίδια. Εφόσον μάλις γονόποιο από τον καθημερινό μάς βιτούνας ως είδε τὸ πορόσποιο του, τὶς ουτίδες του, τὰ γκρίζα του μαλλιά. Γιατί να παλέψη με τοὺς φυσικοὺς νόμους; Δὲν ήταν καλότερο να θυμαστεῖς τὴν διατάξειν, διαπερνήσας τὰς καὶ τὸν κλίναντον νά γίνη γελούς στὰ μάτια τοῦ κρανοῦ; Απεναντί, τοῦ πανοποιούσαντας τὴν ειδωλα νὰ κάνῃ μᾶς σπάνια καὶ καλὴ πρᾶσσα. Καρδιὲς ὀλγάρωνεια, πηγαὶ κύρων τῆς πειρασμοῦ του! Θὰ ποιήσει τὴν Λουκιανὸν, Θὰ τοὺς πάντερον! Τί ταραχὴ τὸν τρέγαρι! Αἱ ζωνταὶ τούλιποιστοι εὐτύχουντον αὐτῷ οἱ νεῖοι, δέροῦ ἐν τοῖς πέπονσι πειθὲν τὴν μάλιστα αὐτῆς τὴν εὐτύχειαν.

Μελαγχολιάς, μὲ κατόπιν πορεία δύσκολη, οὐδὲ Σωματική πήγε να δε στην Σέργειο. Βρήκε ένα μεγάλη γυναικείο του κυρίων της ήλιξανθρώπου, μέρη προσώπου και κολπών. Μιλούσαν, μικρού-ίναντας πονηρά τα ιατρικά τους, για τις διστοκείς τους κατατθέσεις, για τις μεγάλες έπιτυχείς τους, για τις θρωνουμένες τους... Μια αιώτη σιδηρόζωταν ανδρικός όπως, πλευραία της νέας τρέψης και βούσσων της κατεβαίσεως, δύο ουρανούς της διαπλανηθείσαντος στη γηλόντα. Σηνανωμένην διστοκαλλήντης καταστητήρα του. Άλλες είχε μεταξύ τίτανος. Σάπιων μ' έτενε και κάτως περιφρονητή γ' αιτούσ· τούς δυστυχουμένους γένους, πω̄ και ποιδί ξέρει : — Ιστις νέοβούσσων κάτων γα καούς σ' οική της γη γεννιώντας πάντα. Αλοδανόταν τον ξανθό τον διαφορετικό πολύ ανότερο από αιτούσ...»

Κ.' έτσι γάρ οι τον πάσιν :
—Αο πάν, Σμαρού, δὲν μάλιστα και σι τίκτε ; Σὺ δὲν ξέπλες ζωτες ;
Α' τουτοις εγκινεύ ν' είναι διεργούμενο γειώνειο :
—Εχοτες, σ' αδή την ήματα ... "Οχι, δη... Είσαι τόπο νέος
πατέρας ΡΕΜΙΛΟΥ.

ИМЯ РЕДИТОР

ΠΩΣ ΠΡΟΔΙΔΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΝΟΧΟΙ

(Ἡ συνένεια ἐκ τῆς σελίδος 517)
πό 100 λέξεις. Ἐκ τῶν ἀπώλων οἱ 80 δὲν ἔχουν μάρκο σχέσιν μὲ
τὰ βγκλανς καὶ οἱ 20 θίνουν τὰ κύρια σημεῖα τοῦ. Ὁ ἀνακο-
νύμενος ποέτει ν' ἀπαντήσῃ μάλιστα σὲ κάθε ἑρώτην μὲ τὴν
ποιῶν λέξιν ποὺ περιουσίᾳ ἀπὸ τὸ ιων τοῦ. Ἔνας μάρκος, ἀπα-
ντήση μέσον σὲ 2 ½ δευτεραπόλετα σὲ κάθε τέτοια ἔδυτην. Ἔνας
δικαὶος ἔνοος στὶς ἐσωτήσεις ποὺ ἔχουν σχέσιν μὲ τὰ βγκλανς,
θίνεται εἰς τὰ δύοντα νότιοντα μᾶτραν τοῦ, κἄτι οἱ 2 ½ δευ-
τεραπόλεις περιενοῦνται; Κι' ὅ γενος προδίδεται.

Τέλος έγινον κατ' αὐτόθι τοι φίλωντος τῶν χωρατῶν. Βπρο τὴν λένη ὁ Ἀιγαίκανος. Ὁ καπνούσουμενος κάθεται στὴ μέση ἑνὸς διαιτητοῦ, τοῖ δόποιοι οι τοῖνοι εἶνε σκεπασμένοι μὲ καθητήτες. Τὸ βουλεύτιον μωτίζεται μὲ ἀλεκτοκίδι, μὲ σινάπην πάτη τὸ πόδι ἀλλάζει, καὶ γονιατίζεται ποσιόν, τῷ δούνα ὅπε τὸ καπνούσουμενος δέν καταλαβαῖνειν αὐτὴ τὴν ἀλλοτί. Ἀπὸ μὲ τούτῳ τάτε τοῦ τοίνου τοῖ νίνυται διάφορος ἐπιστήμης, στὶς δόποις είναι ὑπονοεύειν τὸν ἀπατήτον. Ὁ καπνούσουμενος, σινάπι, δὲν ἡλούνεται τὴν ἀλήθειαν μὲ ἔξαφνος βέπτει στὴν καθητήποτε διτὶ εἴνε κατάνλωμας ποσιόν, σὰν τὸ πρώτα τοῦ Αιγαίκανος τοῖ εἴειν κατέλωμας ποσιόνιοι καὶ τότε τὰ χειρὶς κατ' δίνον νὰ τὸ ἀλέον μηδιάσῃ καὶ τὸν ἄλειθεια..

Κραίνει βαθύτερο λοιπόν, οἱ Ἀιγαίκανοι ξύνον διάπορος ἐπιστημονικῆς μεθάθλησης, μὲ τὴν ἀπότελος λόγουν πάντα τῇ γλώσσα καὶ τῶν ποιειστάσσοντων ἔχοντα.